

EESTI GEOLOOGIA SELTS ESTONIAN GEOLOGICAL SOCIETY

Kairi Otsiver
nõunik
Keskkonnaministeeriumi maapõueosakond

03.04.2014

MTÜ Eesti Geoloogia Selts ettepanekud maapõueseaduse eelnõu töövariandile

Maapõueseaduse §1 sätestab seaduse eesmärgi: *Käesoleva seaduse eesmärgiks on tagada maapõue säästlik ja majanduslikult otstarbekas kasutamine ning seejuures tekkivate keskkonnahäiringute vähendamine võimalikult suures ulatuses.*

Eelnõu §1-le järgnevad 88 paragrahvi **ei käsitle** maapõue säästliku ja majanduslikult otstarbekas kasutamise strateegia ja taktika üldküsimusi.

Seadus ei kirjelda:

- Eestimaa maapõue edasise uurimise eesmärgi, sh ühiskonna arenguks vajalike maapõuerikkuste kasutamist riigi rikkuse loomise huvides;
- geoloogiliste tööde organisatsiooni, strateegiaid ja stsenaariume;
- maapõue otstarbekas kasutamise aluseks oleva andme- ja teabebaasi loomist;
- geoloogiliste tööde eest vastutust kandvate riigiasutuste ja maapõuerikkusi kasutavate ettevõtete kohustusi;
- maapõueuurimise strateegiliste teemade rahastamise allikaid ja teid.

Mainimata on jäetud ka maapõue säästlikuks ja majanduslikult otstarbekaks kasutamiseks vajalikud tegevused:

- geoloogiline kaardistamine;
- maapinna koostise ja reostuse geokeemiline uuring;
- uute maavarade otsingud;
- tuntud maavaraliikide koostise ja kasutamise võimaluste laiendamise uurimine.

Nende tegevuste nimetamisega seaduse preambulas ilmneks riigi tahtlus ka tegelikkuses arendada ja tagada maapõue säästlik ja majanduslikult otstarbekas kasutamine. Praegusel kujul on kogu eelnõu tekst fookustatud ainult geoloogiliste tööde järelevalvele ja teenib põhiliselt maapõue käitlemise juriidilisi aluseid. Pelgalt **tööreeglite korralik täitmine ei taga maapõue säästlikku ja majanduslikult otstarbekat kasutamist**, kui ei ole formuleeritud tööde eesmärk ja sisu. Seaduses pole nimetatud sõna „teadus“ ega maapõue uurimise teaduslike aluseid.

§ 2: Seaduses oleks selguse mõttes kasulik **eraldi mõistena välja tuua geoloogiline kaardistamine**, mis praegu kuulub *üldgeoloogilise uurimistöö* alla. Kaardistamine on erakordselt kompleksne tegevus, mille puhul võivad takistavaks muutuda mitmesugused piirangud, mida võib kehtestada üldgeoloogilise uurimistöö kohta (vt

näidet allpool § 24, lõige 4 kohta). Ei tundu õigustatuna jätta seadustik ja tegevusreeglid geoloogilise kaardistamise kohta vaid alamastme dokumentide otsustada.

Eelnõu teksti § 2 osa võiks tähistada kui § 2 (1) ning lisada (2), kus käsitletakse kõrgkoolides toimuvaid üldgeoloogilisi uuringuid toetavaid tegevusi, mida rahastatakse haridus- ja teadusministeeriumi eelarvest. Nimetatud tegevusi tuleks käsitleda ka käeoleva seaduse osades §19–29.

Nii tekiks ka teadusuuringutega tegelevatel organisatsioonidel kohustus kooskõlastada kõik kommertslepingutega seotud uuringud tavapärasel viisil.

§ 5, punkt 2: maavara määratlus seostatakse uuringu tellija esitatud nõuetega, mis on vastuolus § 17 lõige 1-ga.

§ 7: Eesti taasiseseisvumisel oli **maavarade komisjoni** algseks eesmärgiks Eesti maapõue ja maavarade uurimise ja kasutamise strateegiate suunamine teaduslikul tasemel, olles abiks riigile. Nüüd esindab maavarade komisjon ametkondade seisukohti. **Selle olukorra jäädvustamine seaduse uue versiooniga on riigi majanduslikku arengut tugevalt kahjustava mõjuga.**

§ 9: *Maavara kaitse põhimõtted*. Lõike (3) punktid 1) ja 2) on jäigad säilitamaks maavaravaru, mis üldreeglina on õige. Siiski, tuleks kaaluda võimalust lubada varude täisehitamist maakonnaplaneeringutest lähtuvatel juhtudel, kui alternatiivsed arendusvariandid viivad suuremate kulutusteni ehitamisel ja eksploatatsioonil ning suurema ökoloogilise jalajälje tekkimisele kui antud ala kaevandamisest oodatav tulu. Eestile omaste õhukese-kihiliste maavarade puhul on sellised võimalused sageli realistlikud. Seaduses oleks vajalik määratleda vastavate uuringute ja nende tulemuste hindamise kord.

§ 12 lõige 4. Tekst tuleb sõnastada järgmiselt: Üldgeoloogilist uurimistööd ja geoloogilist uuringut võib juhtida vähemalt geoloogia või mäenduse eriala magistriõppe diplomiga või sellega võrdsustatud kvalifikatsiooniga ja kolmeaastase töökogemusega isik või Euroopa majanduspiirkonna lepinguriigis neid töid õiguspäraselt tegev ja seal asutatud isik või lepinguriigi kodanik.

Meie arvates ei ole õige jätta teise seaduse otsustada, kellel ja millistel tingimustel on õigus teha käesolevas seaduses reguleeritud tegevusi (§ 2). Seega peaks viite kaevandamisele asendama ülaltoodud konkreetse hariduse ja töökogemuse nimetamisega.

Geoloogi professionaalsuse määravad **akadeemiline kõrgharidus magistri tasemel ja töökogemus geoloogiale spetsialiseerunud asutuses** nii Eestis, Euroopas kui terves maailmas. Akadeemiline kõrgharidus annab baasteadmised geoloogia kõigest valdkondadest, töökogemus võimaldab spetsialiseeruda kindlale erialale (geoloogiline kaardistamine ja maavarade otsing, maavarade uuringud, hüdroteoloogia, mere- ja keskkonnageoloogia, sh geokeemia ja geofüüsika, ehitusgeoloogia, paleontoloogia). Eestis õpetatakse geolooge Tartu Ülikoolis, kus neil on võimalik spetsialiseeruda kõigile eelnimetatud erialadele ning nad omandavad kivimite ja setete kirjeldamise ning laboratoorse töö metoodikad, mida ei õpetata geoloogi tööks vajalikul tasemel

üheski teises Eesti kõrgkoolis. Arvestatavat täiendust geoloogide ridadesse võiks pakkuda Tallinna Tehnikaülikool, kui seal liidetakse maateaduste ja geotehnoloogia õppekava. Teiste kõrgkoolide lõpetajatel tuleb spetsialiseerumisel geoloogia erialadele tegelda aga põhjalikuma enesetäiendamisega.

Kõrghariduse ja töökogemuse nõude kõrvale kutseüsteemi nõuete rakendamine ei ole Eestis põhjendatud, sest ka Euroopas on seni alla kümne riigi, kus geoloogia eriala on otsustatud reguleerida kutsestandardiga. Geoloogi kompetentsus on otseselt seotud tema töökogemuse arvestamisega. Kutsestandardi toomisega seadusesse tekitame olukorra, mis ei arvesta Euroopa majanduspiirkonna lepinguriikides oleva olukorraga ja **tekitab lisaks kunstliku ning seadusevastase konkurentsipiirangu**.

§ 16 ja 17: mõiste “kristallinne ehituskivi”, “kristallinne” on rutsism, mis ei vasta Eesti oskuskeele nõuetele.

Nii aluskorra kui pealiskorra settekivimid on tegelikult **kristalsed**. Kui mõeldakse aluskorra kivimeid, siis oleks korrektne kasutada mõisteid **aluskorra magma- ja moondekivimid** või lihtsalt **aluskorra ehituskivi** või siis **kristalne ehituskivi**.

§ 17 lõige 4: milleks nimistu? Kas saab näiteks kaevandajat keelata eksportimast kaevist suvaliseks kasutamiseks? Mõtet oleks määrata lubatud kasutusala ja kaevandamise mahulimiidid teatud defitsiitsetele maavaradele, et kindlustada varustuskindlust kodumaal.

§ x (§ 17 järel): *Maavaravaru kategooriad* asemel on selgem “Maavaravaru geoloogilise uurituse kategooriad”.

(...) lõige: Prognoosvaru on õigem formuleerida kui “geoloogiliste töödega määratud varu, mille uurituse tase ei vasta tarbe- ja reservvaru uuringu nõuetele”. Praktikas võib prognoosvaru plokkide kujuneda ka uuringutööde tulemusel.

(...) lõige: *Maavaravaru tarbevaru ja reservvaru jagunevad nende kasutamisevõimalikkuse ja majandusliku tähtsuse alusel aktiivseks ja passiivseks*.

„Aktiivseks“ ja „passiivseks“ määramise meetodika ja selleks tehtavate uurimistööde sisu ja nõuded on seni kehtivas MaaPS-is käsitlemata. Eesti praktikas on sellist jaotamist tehtud ilma selleks volitatud isikuid ja nende kompetentsi määramata. Samuti ei ole määratletud põhjendavaid uurimistöid ja nende meetodikat. Lisaks eeltoodule ei ole seaduses määratud, kes, kuidas ja mille alusel seda tegema peaks. Valitseb voluntarism.

Rahvusvaheline norm on, et maavaravaru saab tunnustada tootmisväärseks selle järel kui on olemas: (i) geoloogilised andmed vajaliku tarbe- + reservvaru kohta; (ii) kaevandamis- ja töötlemistehnoloogiad, mis on tunnustatud vastuvõetavaks; (iii) looduse ja keskkonna kahjustamise riskide uuring ja nende vältimise/vähendamise meetmete tehnoloogiate kirjeldus; (iv) sotsiaal-majanduslike riskide uuring ja nende lahendamise/leevendamise meetmete kirjeldus; (v) majandusliku ja turundusliku otstarbekuse tõestus jmt.

Punktides (ii) – (v) on tööd, mis tuleb ära teha enne varu kaevandamisväärseks tunnistamist, s.t enne kaevandamisloa väljastamist. Muuhulgas, sotsiaal-majanduslike riskide uuring peab sisaldama läbirääkimisi ja leppeid kohaliku kogukonnaga, iga üksiku kinnisvara omanikuga tema majanduslike kahjude ja keskkonnanahäiringute (kinnisvara väärtuse kadu) kompenseerimise osas.

Eeltoodust järeldub, et andmed „aktiivse“ varu kohta olemasolevas Eesti registris on arendajale väärtusetud ja desinformeerivad. Maavarade registri tabelis peaksid olema viited võimalikele tõkenditele uuritud varu kasutamise vastu (seni „passiivne varu“) kajastada märkuste lahtris, viidetena kaitsealadele jmt.

„Aktiivse varu“ asemel tuleks registrisse lülitada „kaevandamisväärne varu“, mille hulka kuuluksid: (a) majanduslikult kasumlike töötavate mäendusettvõtete mäeeraldiste varud ja (b) kehtivate (mitteaegunud) teostatavus-tasuvusuuringutega tõestatud uuringuväljade kaevandamisväärseid varud.

Geoloogilised täienduuringud ja teostatavus-tasuvusuuringud peaksid kuuluma **regulaarsete geoloogiliste tööde nimekirja** koos teiste geoloogiliste töödega nagu geoloogiline kaardistamine, geoloogilised uuringud jne. Vastavate tööde nimekiri tuleb lülitada seadusesse. Geoloogiliste uuringute sisu, meetodikaid ja kinnitamise korda tuleks täiendada kas seaduses või selle rakendus-sätetes.

§ 18, lõige 4: *Üldgeoloogilise uurimistöö ja geoloogilise uuringu käigus saadud kivimaterjali, puursüdamikke, proove ja muud geoloogilist informatsiooni (edaspidi kogutud materjal) tuleb säilitada vähemalt 30 päeva peale üldgeoloogilise uurimistöö ja geoloogilise uuringu aruande esitamist.*

Sellisel kujul esitatud lõige 4 sõnastus on nonsenss ja kuritegu!

Hoiustatud puursüdamike ja proovikogude kasutamine uute geoloogiliste ülesannete täitmisel alandab kavandatavate geoloogiliste tööde (geoloogiline kaardistamine, hüdrogeoloogia, maavarade uurimine) maksumust ja suurendab Eesti maapõue geoloogilise ehituse uurimise usaldusväärset. Andmebaasid ei asenda puursüdamikke, sest varasemate uuringute andmed kajastavad uuringute tegemise aegset teadmiste taset ja on seotud iga konkreetse uuringu puhul selle eesmärgiga. Teadmiste ja eesmärkide muutudes tuleb puursüdamiku läbilõike uuritavat osa täiendavalt kirjeldada ja/või proovida. Lisaks on puursüdamikud, proovid ja nende dublikaadid faktiline tõendusmaterjal, võimalus analüüsi tulemuste kontrollimiseks.

Tänane maapõue geoloogilise kaardistamise praktika tugineb Eestis ainult säilitatavate puursüdamike ja teistel eesmärkidel tehtud puurtööde andmetele. Kui veel 1990-ndatel aastatel puuriti ühe geoloogilise baaskaardi lehe (625 km²) kohta tulenevalt mõõtkavas 1:50 000 geoloogilise kaardistamise vajadustest 4–5 puurauku sügavusega kuni 50 m, siis nüüd peavad geoloogid-kaardistajad lähtuma vaid teistel eesmärkidel (maavarade uuringud, ehitusgeoloogilised tööd, puurkaevud jms) tehtud uuringute andmetest.

Seadus ei tohi lubada ilma sisuliselt argumenteeritud põhjusteta puursüdamike ja proovikogude hävitamist peale uuringuaruande esitamist. Vastupidi, seadus või selle rakendusmäärus(-ed) peab sätestama:

- a) kes ja millistel alustel ning lähtudes millistest kriteeriumitest otsustab geoloogilise orginaalmaterjali (puursüdamikud, prooviduplikaadid jms) säilitamise;
- b) kellele antakse üle hoidmiseks puursüdamikud ja prooviduplikaadid ja kui kaua tuleb neid hoida;
- c) milline on vastutus geoloogilise materjali hävingu/hävitamise korral?

§ 24, lõige 4: *Üldgeoloogilise uurimistöö territoorium kokku ei tohi olla suurem kui 100 ruutkilomeetrit.*

On juhuseid, kus piirang 100 km² muutub takistavaks. Õige oleks anda võimalus põhjendada suurema ala vajalikkust ja anda kellelegi suurema ala andmise õigus. Näiteks Rail Baltic trassi kaardistamisel ja maavaraotsingutel, aga ka uute põlevkivi- ja fosforiidialade võrdleval uurimisel. Ka geoloogiline kaardistamine on seni kuulunud üldgeoloogilise uurimistöö alla, **seega 100 km² ei saa olla reegel** (näiteks geoloogilise baaskaardi leht on 625 km²).

§ 26, lõige 1, punkt 7 viidatud "riiklik huvi" ja samas punkt 9 viidatud mittenõustumise alused vajaksid täpsemat määratlemist.

§ 31, lõige 3, punkt 4 (5) juurde: veekogu kalda piiranguvööndis, väljaarvatud juhul, kui kaevandamisega ei kaasne negatiivset keskkonnamõju.

Kalda piiranguvööndites on asunud ja asuvad mitmed karjäärid, kus maavara on kaevandatud. Kaevandamisega ei ole kaasnenud negatiivset keskkonnamõju. Muudatuse arvestamisel tuleb teha parandus ka looduskaitseadusesse.

§ 31, lõige 1: mille alusel ja kes koostab nimekirja sobivatest soodest?

§ 30 – § 48

Tegemist on ebamäärase sõnastusega. Juhime tähelepanu põhilisele:

(1) Maavarade registris arvel olevad maardlad ja nende varud ei ole tegelikult valmis kaevandamiseks ega kaevandamisloa taotlemiseks. Riskide maandamiseks ja arusaamatuste vältimiseks on maardlate arendamisel taotlejatel tarvis läbi viia nn järeluuring, mille sisu on lühidalt käsitletud § 17 juures punktides (ii) – (iv). Alles nende tööde positiivsete tulemuste korral saaks registreerida „kaevandamisväärse varu“. Nende tööde suunamine arendajate kohustuste hulka lahendaks tööde rahastamise, keskkonnamõjude täiendava uurimise ja kogukonnaga kooskõlastamise küsimused enne kaevandamisloa taotlemist.

KMH peaks järgnema uue sisuga täidetud (§ 17 (ii)–(iv)) uuringu või järeluuringu aruandele. Ei ole õige, et KMH tarvilikkus või mittetarvilikkus otsustatakse ja KMH koostatakse ilma arendaja-poolse uuringu aruandeta ja ettepanekuteta.

(2) Kontsessioonide andmine oleks õige samm. Kuid nende andmiseks on vaja enne põhjalikult ja täie pädevusega kaaluda nende, üldise ja iga üksiku, tulemusi ja tagajärgi. Vajame värsket Eesti põlevkivi- ja fosforiidimaardlate kasutamismõimaluste analüüsi ning kahe Eesti mastaabis tõeliselt strateegilise maavara ressursside ja kasutamismõimaluste sünteesi arvestamiseks:

- geoloogilisi, hüdrogeoloogilisi, mäendusgeoloogilisi, loodus- ja keskkonnakaitselisi,

- tehnoloogilisi arenguid kaevandamises ja töötlemises,
- kaasnevat maakasutust – põllumajandus, metsandus, asulad ja kommunikatsioonid, kaevandamisjärgsete maastike kujundamist,
- teaduslikke saavutusi, turukonjunktuuri muutusi,
- regiooni sotsiaalmajanduslikke näitajaid jpm.

Miljardilised investeeringud ja toodete kümnetesse miljarditesse küündiv väärtus eeldavad kaevandamis- ja töötlemistehnoloogiate ning kasutamistehnoloogiate rakendusteaduslikku kaalumist ja hindamist. Ametnikud ja poliitikud ei tohiks teha otsuseid, milleks neil puudub pädevus. Valedest otsustest johtuv kahjude hind võib ulatuda sadadesse miljonitesse.

Suurimad hindamist väärivad küsimused on:

- kaevandamiste aastased piirmahud;
- pindalaliselt koosinevate maavarade varude ja põhjavee kasutamise ja kaitse strateegiad;
- maavarade kaevandamise ja põllunduse, metsanduse ja loodshoiu vastastikku säästev koos arendamine ning suurimate konfliktide ajaline (kümneid aastaid edasi) planeerimine (viivitamine), suunates neid kahjusid vähendavate tulevikutehnoloogiate kasutamisele;
- kaevandusväljade paigutus ja avamise ajaline järjestus ühtses põlevkivi- ja fosforiidibasseinis maavarade ratsionaalse kasutamise aspektist;
- tööhõive ning kodumaise vs immigratsioonilise tööjõu rakendamine kui riigile laekuva kasumi võti;
- jooksva kaevandamise ja ammendatud alade kujundamise visioonid ja strateegia elamisväärse ja majanduslikult atraktiivse maastiku taastamiseks.

(3) Esitatud maapõueseaduse eelnõu **ei aita vähendada konfliktide tekke võimalusi** riigiametite, arendaja (kaevandamisloa taotleja), KOV-de ja kogukonna vahel – vt kommentaar § 38–40.

§ 60. *Rikutud maa korrastamise kohustus*: liigsete detailide seadusesse kirjutamine pole põhjendatud; korrastamisprojekt näitab, kas tasaseks või lammutada ja kus haljastada! Kaevandamisega avatud geoloogilise läbilõike säilitamine paljandina on põhjendatud nii esteetilisest kui teaduslikust aspektist. Karjääride vertikaalseid läbilõikeid säilitatakse Euroopa riikides maapõue ehituse tutvustamise eesmärgil. Nii peaks see olema ka Eestis. Ohutuse tagamine ei ole ainus argument. Seadus peab olema üheselt mõistetav. Seaduse eelnõu sõnastusest lähtudes tuleb tasandada Põhja-Eesti klindiastang (looduslik paljand) või Kalmistu paljand Tartus (kunstlik paljand, kaevamistöde tagajärg). Mõlemad on seejuures looduskaitsealused objektid ning Kalmistu paljand Tartus pealegi Kesk-Devoni Aruküla lademe stratotüüp (so tüüpläbilõige).

Peatükk 9. *Rakendussätted*: siit puudub kaevandamiseseaduse muutmise:

- 1) maardla mõiste;
- 2) üldgeoloogilise uurimistö, geoloogilise uuringu ja korrastamise projekti juhi mõiste;
- 3) maavara kaevandamise mõiste.

Teeme ettepaneku õigusloome korrastamise eesmärgil **kaevandamiseseadus tühistada** ja tuua kaevandamiseseaduses sätestatud ja maapõueseadust mitte kordavad osad maapõueseaduse 4. peatüki *Kaevandamine* alla. Kaevandamise käsitlemine kahe eraldi seadusega on tekitanud olukorra, kus maavara uurimist ja kasutamist reguleerivad tegevusi tõlgendatakse erinevalt. Vastuolud on ilmsed näiteks geoloogilise uuringu ja kaevandamise seoste esitamisel ning enamohthlike tegevusalade kirjeldamisel. Maapõueseaduse täiendamine seni kaevandamiseseaduses esitatud sätetega lisaks maapõueseaduse kaevandamist käsitlevale osale konkreetsust, mida praegune esitusviis ei võimalda.

§ 92, lõige 1, punkt 1: ressursi kasutamise tasu kehtestamine võib oluliselt pidurdada piirkondade majandustegevust. **Kaevandamise aktiivsus sõltub nõudlusest maavara järele** ja see on piirkonniti ja periooditi väga erinev. Seni ei koordineeri ei riik- ega omavalitsused majandustegevust piisavalt. Sellest tulenevalt võib ehitustegevus põhjendamatult kallineda, sest kaevandajad on sunnitud liiga kõrgete maksude tõttu loobuma mäeeraldistest ja uute taotluste menetlemine kavandatava ehituse lähiümbruses võib kesta mitu aastat.

Senine praktika kinnitab, et kaevandajad suudavad ennast majandada ka väikeste kaevandamise mahtude korral, kuid ressursi kasutamise tasu kehtestades tuleb neil mäeeraldisest suure tõenäosusega lihtsalt loobuda. Samas on teada näited, kus teedehituse tulemusel on maavaravaru pikka aega kasutuses olnud karjäärast ammendatud vaid ühe aastaga.

Nn maade broneerimist võib käsitleda ka arendajate valmisolekuna nõudluse korral kiiresti maavara pakkuda. Seos piirkondades kavandatava ehitustegevuse ja mäeeraldiste taotlemise aktiivsuse vahel on ju nähtav, kuid ehituskavade realiseerumine on meie riigis sageli ettearvamatu.

§ 94: kui arvestatakse ettepanekut § 31, lõige 3, punkt 4 (5) juurde, siis see peab kajastuma ka looduskaitseeseaduses.

Üldisi kommentaare ja ettepanekuid maapõueseaduse eelnõule:

- teaduslike lahenduste otsingute nõue seda väärivatel ja nõudvatel juhtudel on seaduses kajastamata, aga väärriks kajastamist;
- seaduse vaim on liigselt ametnikule ja kohtunikule fokuseeritud. Poliitika, arenduse, kogukondlike ja riiklike (ka tööhõive, haridus ja tervis) reguleerimine on teisejärguline. § 1 vajab redigeerimist näitamaks, mida seadus tegelikult hakkab reguleerima;
- **rakendusgeoloogiliste uuringute struktuur ja organisatsiooniline võimekus Eestis ei ole adekvaatne** juba käimasolevate, eriti aga eesseisvate geoloogiale tuginevate ning majandusarengut võimendavate tegevuste valguses. Majanduse arendajad vajavad maksimaalselt soodsaid võimalusi mäenduse ja mäetööstuse arendamiseks ja ka piirkondlikult kokku sattuvad põllunduse, metsanduse ja asustuse arendajad vajavad parimaid kooseksistentsi eeldusi ja tingimusi. Sümbioosid peaksid kujunema kaugesse tulevikku suunatud visiooni-variantide ja lähemasse tulevikku suunatud arengukavade aluseks.
- seaduseelnõu preambulasse peaks tooma põhimõttelise geoloogiliste tööde loetelu. Esiteks, sinna tuleks lisada järeluuringud registrisse kantud maardlatel,

mille uuritust on tarvis täiendada seoses andmete vananemisega ja samas uute nõuete tekkimisega. Teiseks, ka geoloogilistele töödele ja geoloogiale (kõige alus) baseeruvate multidistsiplinaarsete teaduspõhiste, maailmakogemusi arvestavate visioonide ja arengukavade koostamine ja tulevikus igikestev täiustamine peaks kuuluma seaduses loetletud tööde nimekirja;

- tähelepanelikult tuleks jälgida terminite kasutamist: üldgeoloogiline uurimistöö ja uurimistöö luba; maavara geoloogiline uuring – geoloogiline uuring – uuring ja uuringuluba jms. Töövariant on kohati väga loominguine.

Ettepanekute lahutamatu osa on fail **MaaPS 2014-03-07_EGEOS.pdf**, kus maapõueseaduse eelnõu teksti juurde on sisestatud Eesti Geoloogia Seltsi töörühma parandused ja ettepanekud, millest kõiki ei ole tekstis kommenteeritud, kuid millest võiks olla abi eelnõu väljatöötamisel.

Ettepanekud on heaks kiitnud MTÜ Eesti Geoloogia Selts volikogu 15-st liikmest 12.

Konsultant: Väino Puura, geoloogia-mineraloogia kandidaat, TÜ emeriitprofessor.

Lugupidamisega ja edasisele koostööle lootes,

Anne Põldvere

/allkirjastatud digitaalselt/

MTÜ Eesti Geoloogia Selts juhatuse esimees

Kontakt: 5186327; anai@ut.ee